

Kunngjøring fra sentarl komitteen til Irans kommunistparti

I forbindelse med 1.mai arbeidernes internasjonale solidaritetsdag (2009)

Vi hilser på årets 1.mai , arbeider klassens internasjonale solidaritetsdag i en situasjon hvor kapitalismen har møtt an av sin store krise i historien.

Denne krisen som stammer fra kapitalismens hovedinnhold, viste seg i begynnelsen ved at bankene gikk konkurs og børs markedet falt kraftig. Men denne krisen har ikke begrenset seg til de nevnte områdene, og strukket seg over til produksjonsarenaen. Denne krisen viste sin ødeleggende dimensjoner ved stagnasjon, nedleggelse av flere produksjons sentre, arbeidsløshet i en internasjonalt målestokk, fattigdom og usikkerhet for flertallet av innbyggere i alle land, redusering av arbeidernes lønn og folkets kjøpe kraft i ulike land i verden.

Idag som verden er full av formuer og goder, er arbeiderne og de fleste av folket som har skapt alle samfunnets goder, blitt fraskrivnet av de godene som de har skapt selv gjennom sitt arbeid. Denne krisen har utsatt samfunnet overfor mange motsetninger: produsentens kjøpe kraft har redusert og bruken av mange produserte varer har satt ned.

Denne krisen og økonomiske konkurs er en avsløring av kapitalismens nederlag både politisk og ideologisk og den har revet ned de grunnlagene til neo-liberalismen som var ideologisk støtte til kapitalismen fra 1980 årene. Denne krisen har satt spørsmål tegn ved og bekjentgjorde det kapitalistiske produksjonssystemets prinsipper og lovmessigheter som er basert på konkurranse og frimarkedet.

Den nåværende økonomiske krisen har pålagt begrensninger og vanskeligheter til arbeider klassens kamper ved å utvide fattigdom og arbeidsløshet. Men den har også skapt an objektiv grobunn til utvidelse av arbeider klassens sosiale kamp og streiker. Arbeider klassens streiker og protester i Frankrike mot regjeringstiltak for krisen og arbeidernes protester og streiker i Hellas, Tyskland og andre steder i den kapitalistiske verden viser at arbeider klassen ikke vil bli tilskuer for de angrepene som blir organisert mot deres arbeidsliv. Arbeiderne organiserer sitt eget angrep.

Blant de objektive og subjektive grobunner som bringer sammen angrep og fremgang av den sosialistiske bevegelsen er den økonomiske krisen,

borgerskapets politisk og ideologisk nederlag, og oppveksten av arbeiderklassens sosiale bevegelse. Borgerskapets ideologer har ved hjelp av sine medier kalt statskapitalisme som var herskende i de Øst europeiske land til sosialistisk land. Derfor presenterte de oppløsningen av de statskapitalistiske landene som nederlaget av sosialisme. Borgerskapet erklærte ivrig historiens endelse, kapitalismens evighet og nederlaget av ulike varianter av sosialisme. På den måten de har skapt et vanskelig forhold for kommunistisk aktivitet. Men denne gangen situasjonen har snudd opp på hode. Denne gangen er det arbeiderklassens tur til å erklære borgerskapets nederlag i både økonomisk, ideologisk, politisk og moralsk. Det må erklæres at borgerskapet ikke er kvalifisert til å administrere samfunnet, og arbeider klassen må være forbredt på å angripe kapitalismen i alle arenaer.

Om arbeider klassen overlater kriseløsningen til borgerskapets alternativer, så blir det begjærlige borgerskapet mer konsentrert og de tilrettelegger situasjonen for fortsettelsen av sin tilværelse ved å skape mer fattigdom og elendighet for flertallet av samfunnet, og ved å frata menneskene et trygt liv.

Men kampen for sosialisme og en sosial revolusjon er eneste vei som kan frigjøre arbeider klassen fra alle ødeleggende konsekvenser som denne kapitalistiske krisen bringer sammen. Det er bare en sosialistisk revolusjon som kan sende kapitalismen til historiens gravplass.

Det er i denne internasjonale situasjonen som arbeider klassen i Iran tar i mot årets 1.mai. kapitalismens internasjonale krise via redusering av olje produksjonen har direkte intensivert det iranske islamske regimets gamle økonomisk krise. Det iranske islamske regimet vil på den måten ordne sin økonomisk krise rammed situasjon ved å intensivere sitt angrep mot arbeidsfolk.

I årets 1.mai er det nødvendig at arbeider-kommunister og andre fremtredende aktivister oppfater riktig denne tilstanden og ikke lar den iranske kapitalismen sammen med regimets ulike fløyer trækker på arbeiderne, og frigjøre seg fra krisens konsekvenser. Kapitalistene kan sammen med sitt islamske regimet ofre millioner av arbeiderfamiliensliv for å sikre kapitalens profitt.

Det er slike behov som fremkaller arbeider klassen til enhet, solidaritet og fremvisning av klassemakt overfor kapitalistene og deres regjering. Arbeider-kommunister konsentrerer sin hoved energi sammen med arbeider organisasjoner til å mobilisere arbeidere i store industrien. Det må de huske på er andre deler av arbeider klassen på mindre arbeidsplasser.

En praktfull arransjering av 1.mai kan ha en langvarig effekt på den politiske atmosfæren i samfunnet. Det er derfor nødvendig ikke bare for arbeideraktivister men for sosialistiske aktivister, fremtredende kvinne aktivister og student bevegelsen og andre aktivister som kjemper for barnas rettigheter, prøve å komme på arena til å arransjere en praktfull 1.mai. Disse bestrebene kan være et

viktig skritt for fordypning av forbindelser mello, fremtredende og sosiale radikal bevegelse til arbeider bevegelsen.

Oppveksten av streiker og arbeider protester i de siste årene viser dette faktum at den iranske arbeider bevegelsen har kapasiteten til å fremvise sin klasse solidaritet og samholdets makt. Selv om det finnes uenigheter mellom arbeideraktivistenes organisasjon, arbeider-kommunister og syndikaer, er det helt nødvendig at disse ulike gruppene samarbeider med hverandre om å organisere arbeidernes klasse solidaritet.

Det er arbeidernes klasseinteresse overfor kapitalistene og deres regjering som nødvendiggjør en slik samarbeid og allianse. Vi må vise i praksis at vi ikke har annen interesse enn arbeider klassens interesser.

Det må erklæres i 1.mai at kapitalist klassen og deres regimet ikke kan rede seg av krisens strøm virvel ved å belaste den på arbeiderne.

Det må erklæres at kampen for økning av lønninger symmetrisk med inflasjonens reelle nivå fortsettes.

Det er nødvendig å understrekke den iranske arbeider klassens prioriterte krav som kan være grunnlag for en demokratisk arbeidslov.

Det er nødvendig å skissere i et brett omfang kravet om løslatelsen av arbeideraktivister.

Det må understrekkes nødvendigheten av konsentrert styrke og kamp for dannelsen av arbeidernes klasse organisasjoner.

Lenge leve 1.mai

**Frem mot dannelsen av arbeidernes
klasse og sosiale organisasjoner**

Lenge leve frihet, likhet, arbeider-stat

Sentral komiteen til Irans kommunistparti

April 2009